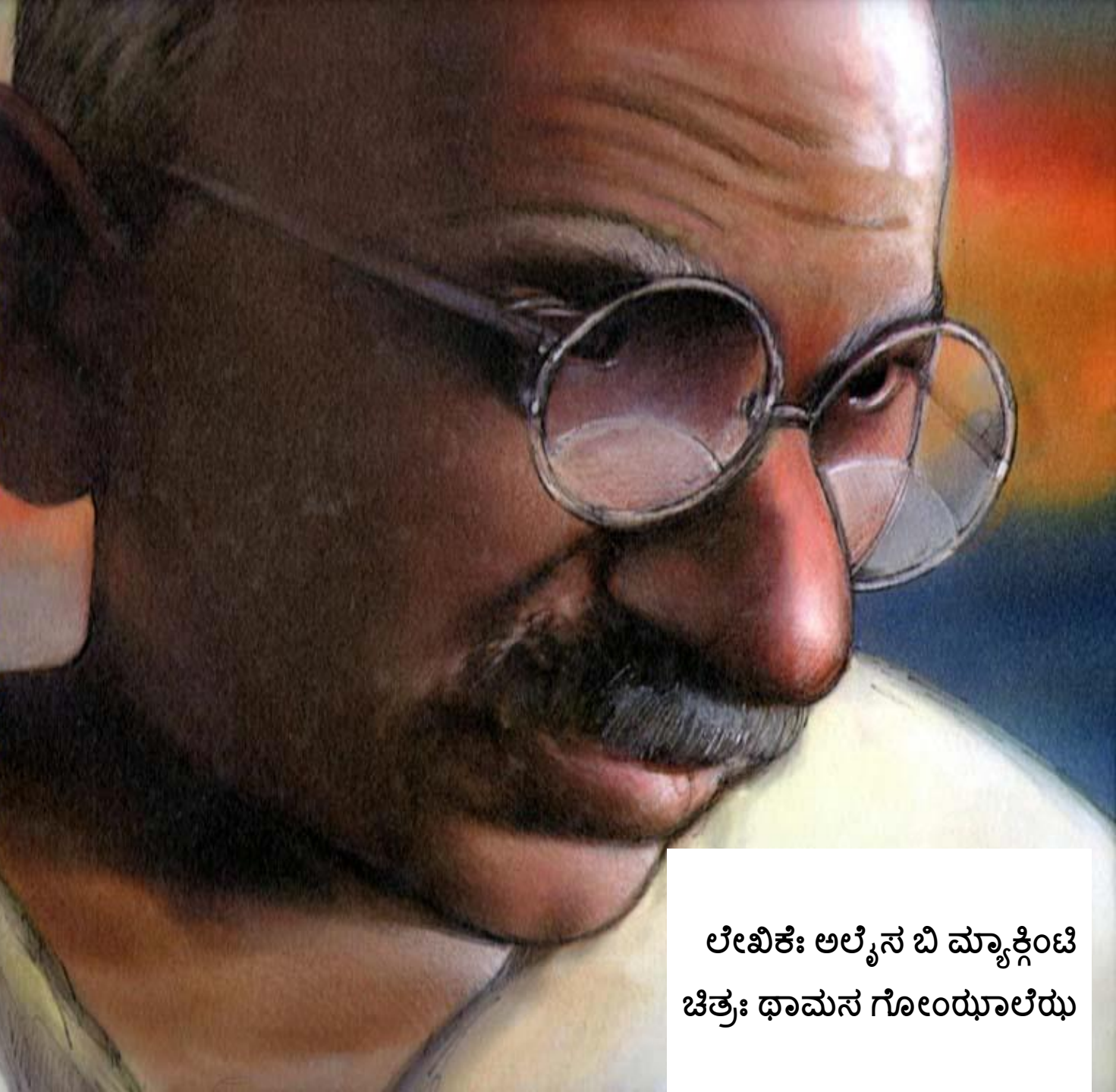


Gandhi

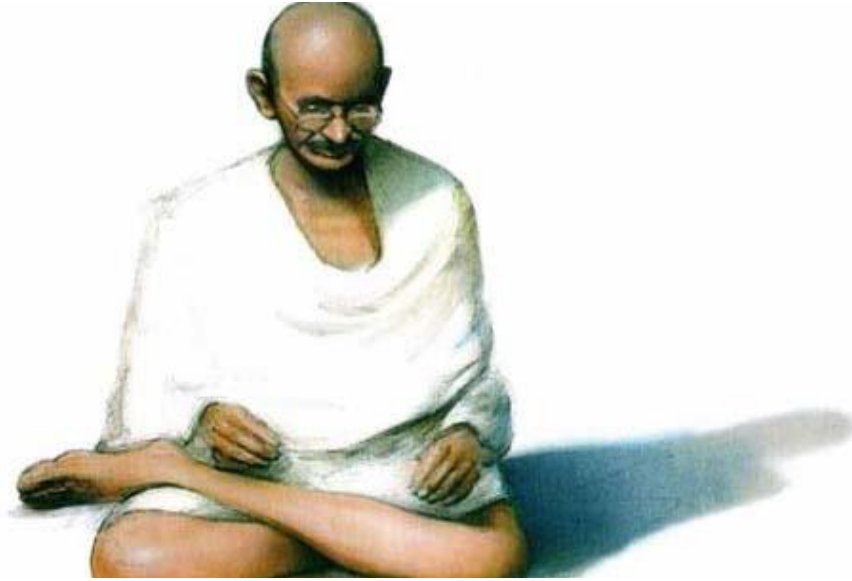
A MARCH TO THE SEA



ಲೇಖಕೆ: ಅಲೆಕ್ಸಿಸ ಬಿ ಮ್ಯಾಕ್ಗಿಂಟಿ
ಚಿತ್ರ: ಥಾಮಸ ಗೋಂಝಾಲೆರು

ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀಜಿ

ದಾಂಡಿಯಾತ್ರೆಯ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ



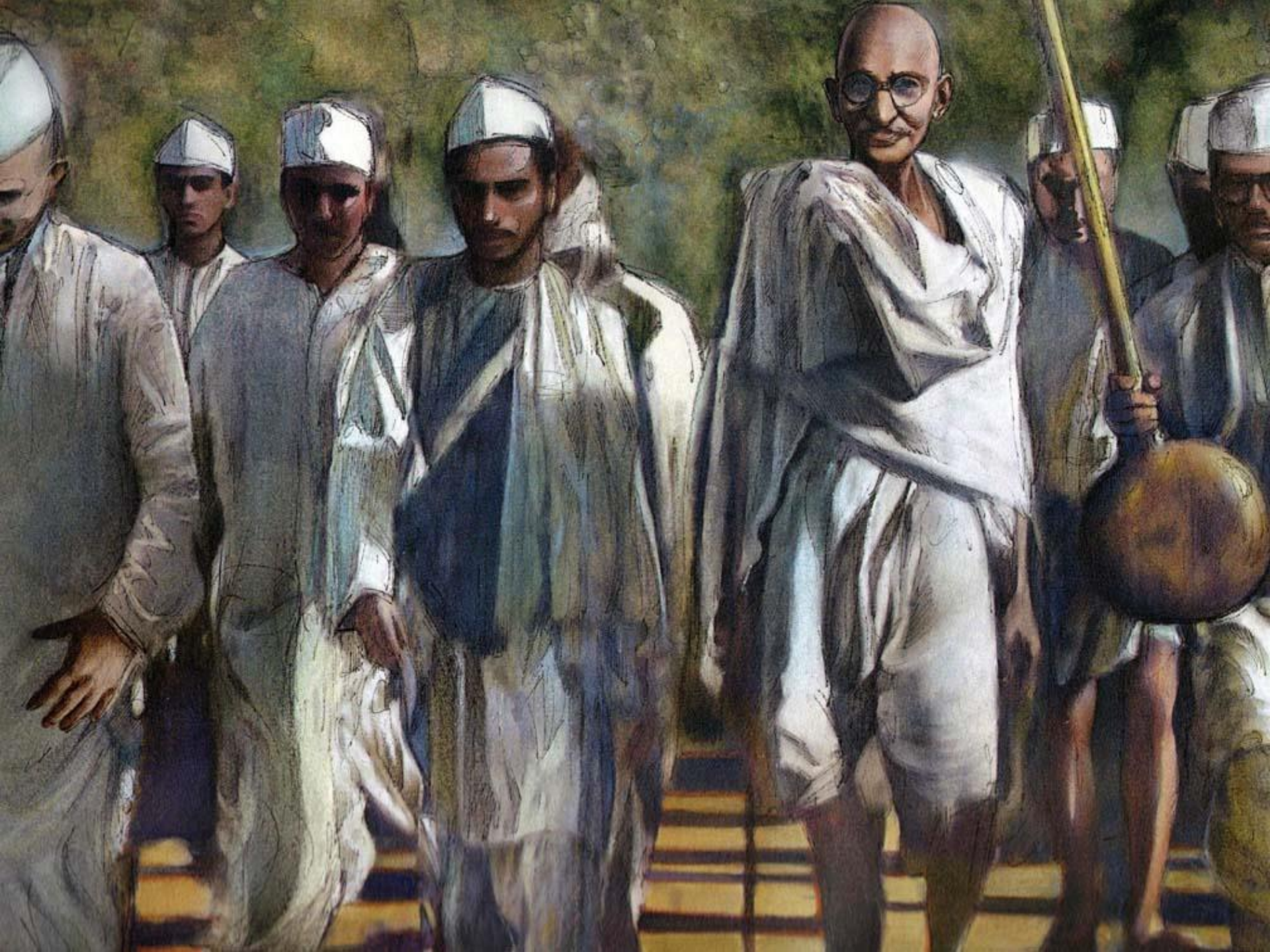
ಲೇಖಕೆ: ಅಲೆಕ್ಸಿಸ ಬಿ ಮ್ಯಾಕ್ಗಿಂಟಿ

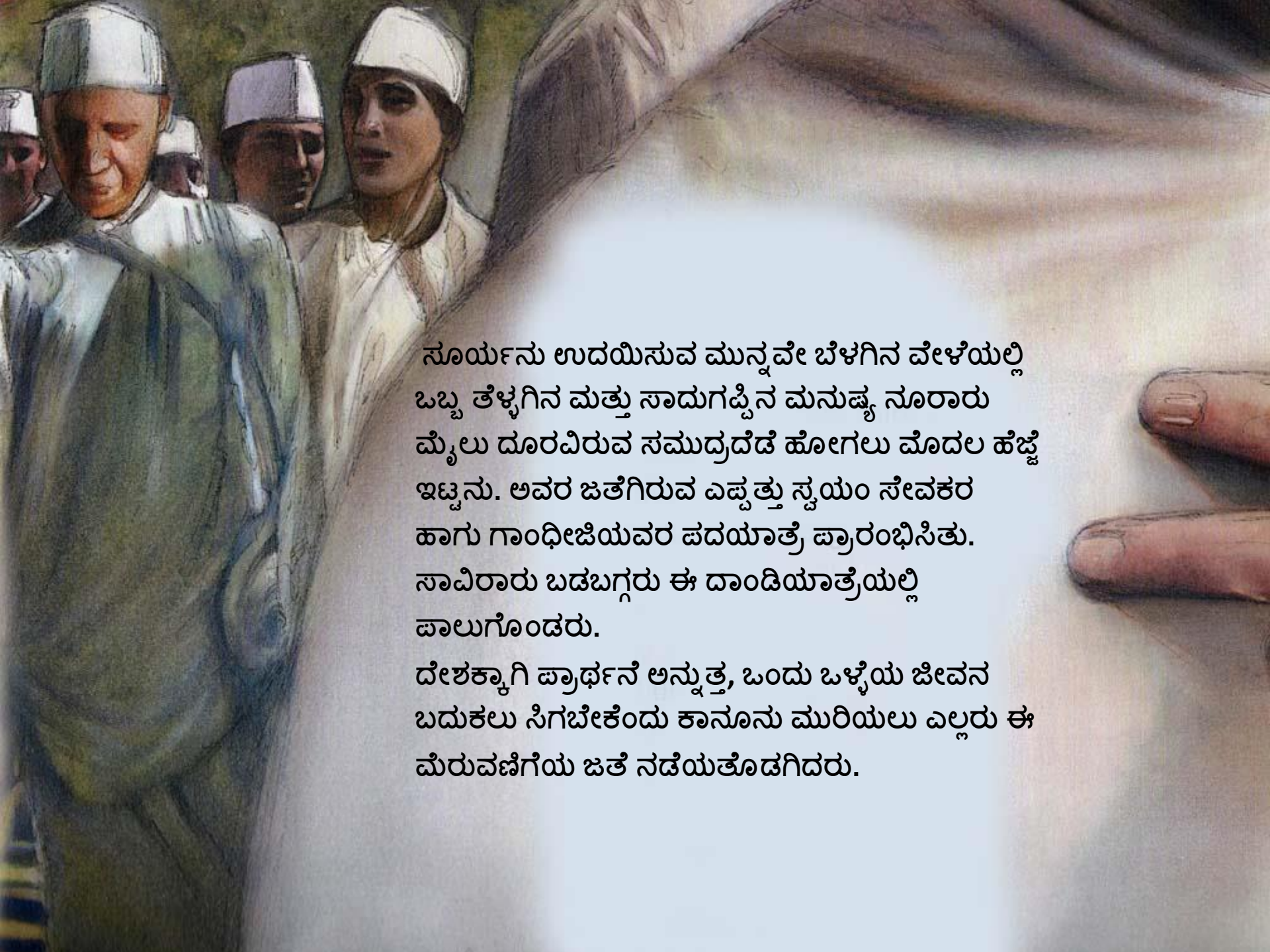
ಚಿತ್ರ: ಥಾಮಸ ಗೋಂಝಾಲೆರು

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

“ನಾವು ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು
ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜತೆ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಜಾಣತನ ಕೂಡ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು.” ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿ
ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಪುಕ್ಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮಲಗುವಾಗ ಬೆಳಗಿದ ದೀಪವಿಟ್ಟೇ
ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಬಹು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನವರು. ಒಳ್ಳೆಯದು
ಯಾವುದು ಕೆಡಕು ಯಾವುದು ಎಂಬುದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತು.
ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ
ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಕೂಡ ಹಿಂಸೆ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಬ್ರಿಟಿಶರು ಅನ್ಯಾಯಪರ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಸು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಉಪ್ಪನ್ನು
ತೆಗೆಯಲು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಶರಿಂದಲೇ ಉಪ್ಪನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು
ಅದರ ತೆರಿಗೆ ತುಂಬಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು.
ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಸಪ್ಪಗಿನ ಊಟ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು.
ಉಪ್ಪು, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು
ಸಿರಿವಂತರಾಗತೊಡಗಿದರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರು
ಬಡವರಾಗತೊಡಗಿದರು.
ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಾಡ-
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶರ ಕಾನೂನುಗಳ ವಿರೋಧದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಂದೋಲನೆ
ಹೂಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವೆಂದು ಕರೆದರು.
ಇಂತಹ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಂಡಿಯಾತ್ರೆಯು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಚಳುವಳಿ.

ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ
ಜೀವಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತು ಆಗಿರಬಹುದು.
ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ, 1930





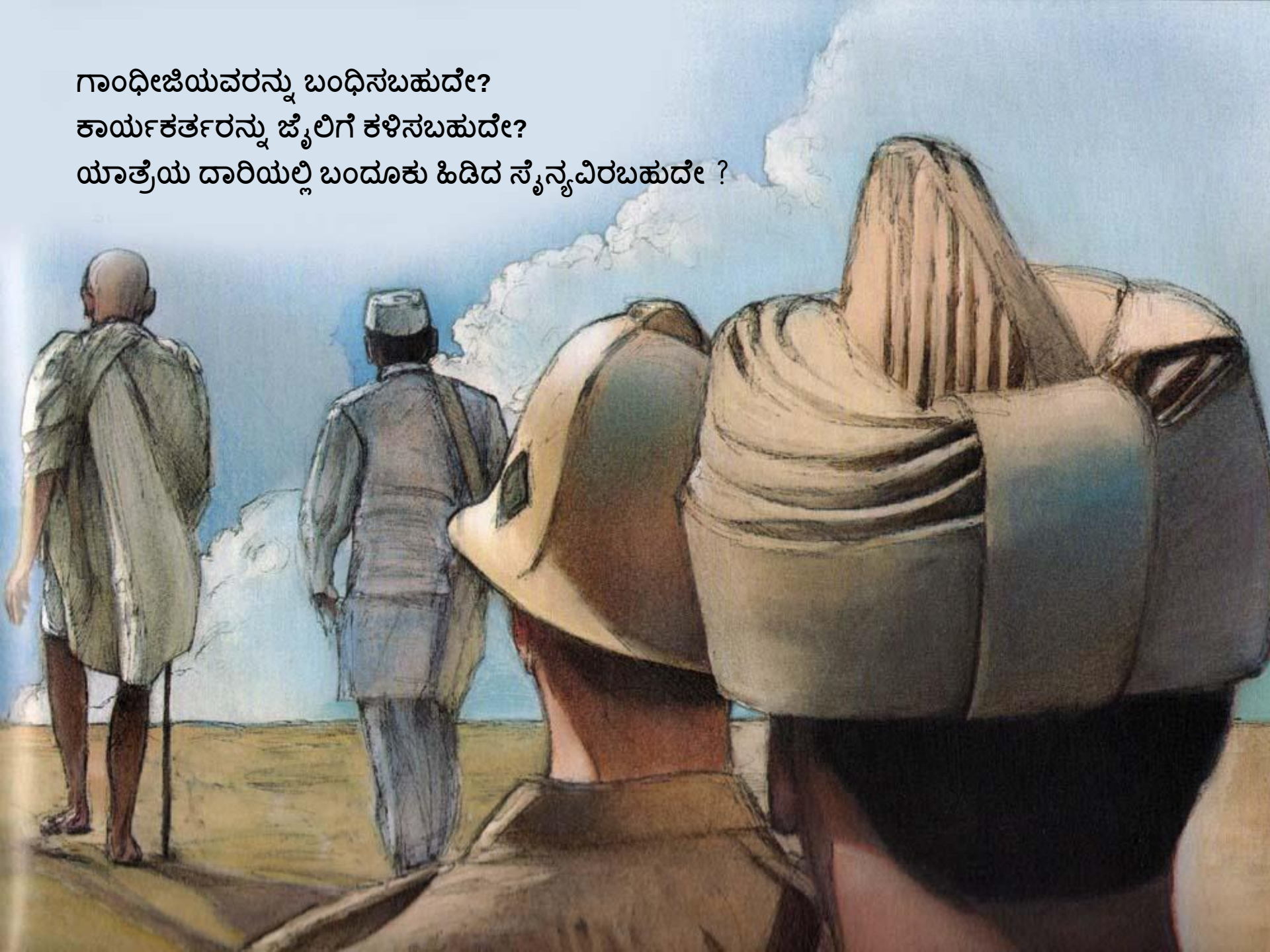
ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಬೆಳಗಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಮತ್ತು ಸಾದುಗಪ್ಪಿನ ಮನುಷ್ಯ ನೂರಾರು
ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಸಮುದ್ರದಡೆ ಹೋಗಲು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ
ಇಟ್ಟನು. ಅವರ ಜತೆಗಿರುವ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರ
ಹಾಗೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪದಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.
ಸಾವಿರಾರು ಬಡಬಗ್ಗರು ಈ ದಾಂಡಿಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ಪಾಲುಗೊಂಡರು.

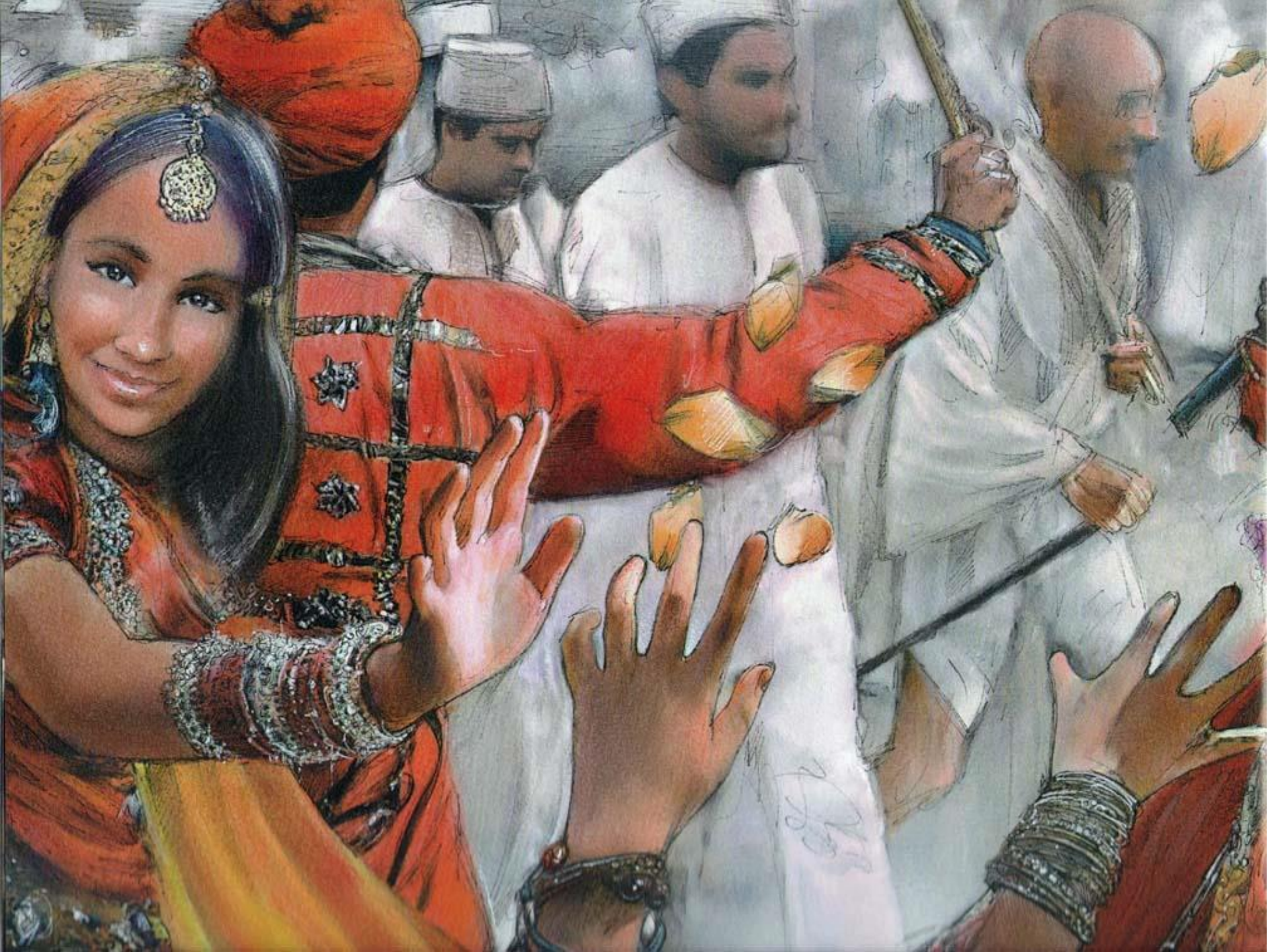
ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅನ್ನುತ್ತ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ
ಬದುಕಲು ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮುರಿಯಲು ಎಲ್ಲರು ಈ
ಮೆರುವಣಿಗೆಯ ಜತೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು.

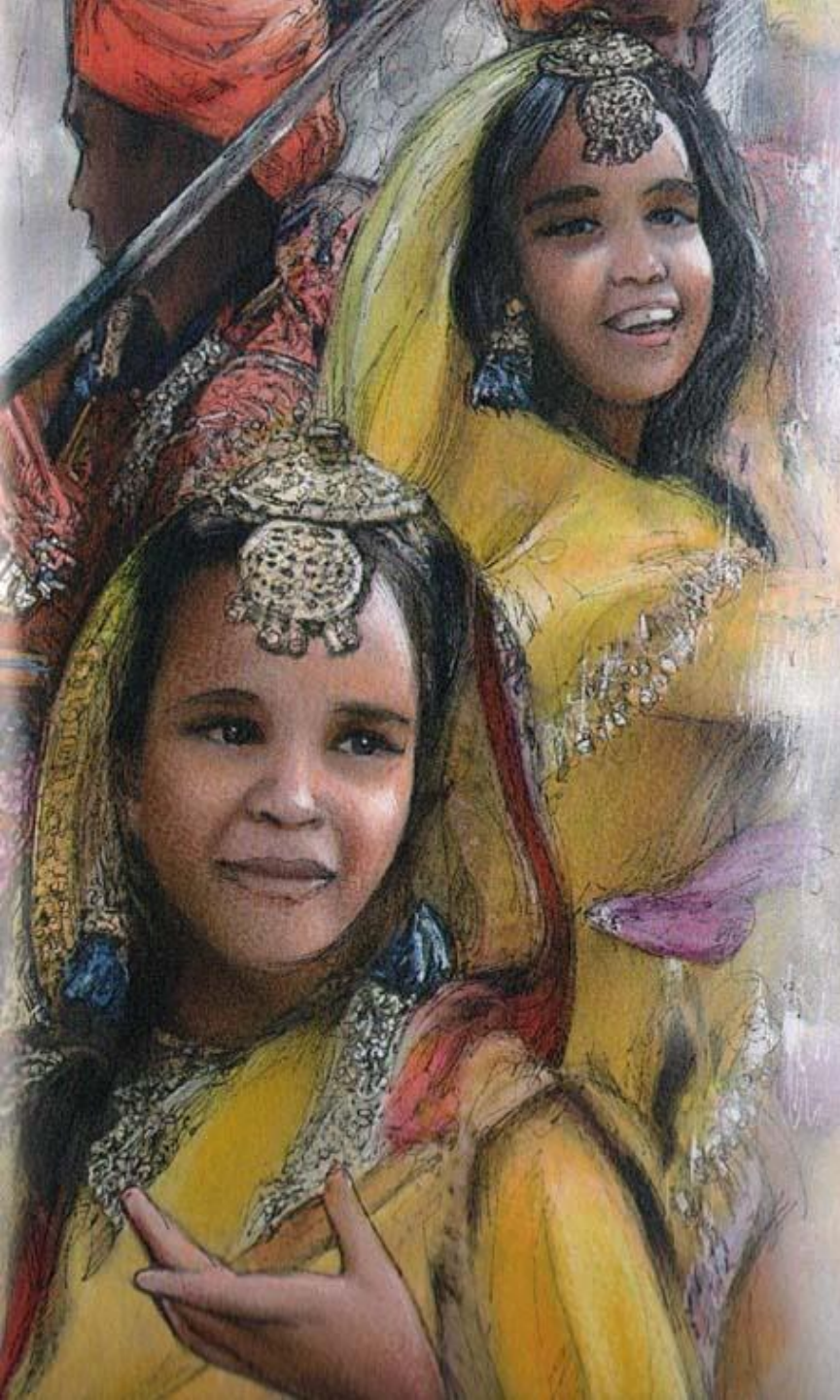
ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಿಟಿಶ್
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವರೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದರು.
ವದಂತಿಗಳ ಹಾವಳಿ.



ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬಹುದೇ?
ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದೇ?
ಯಾತ್ರೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದ ಸೈನ್ಯವಿರಬಹುದೇ ?

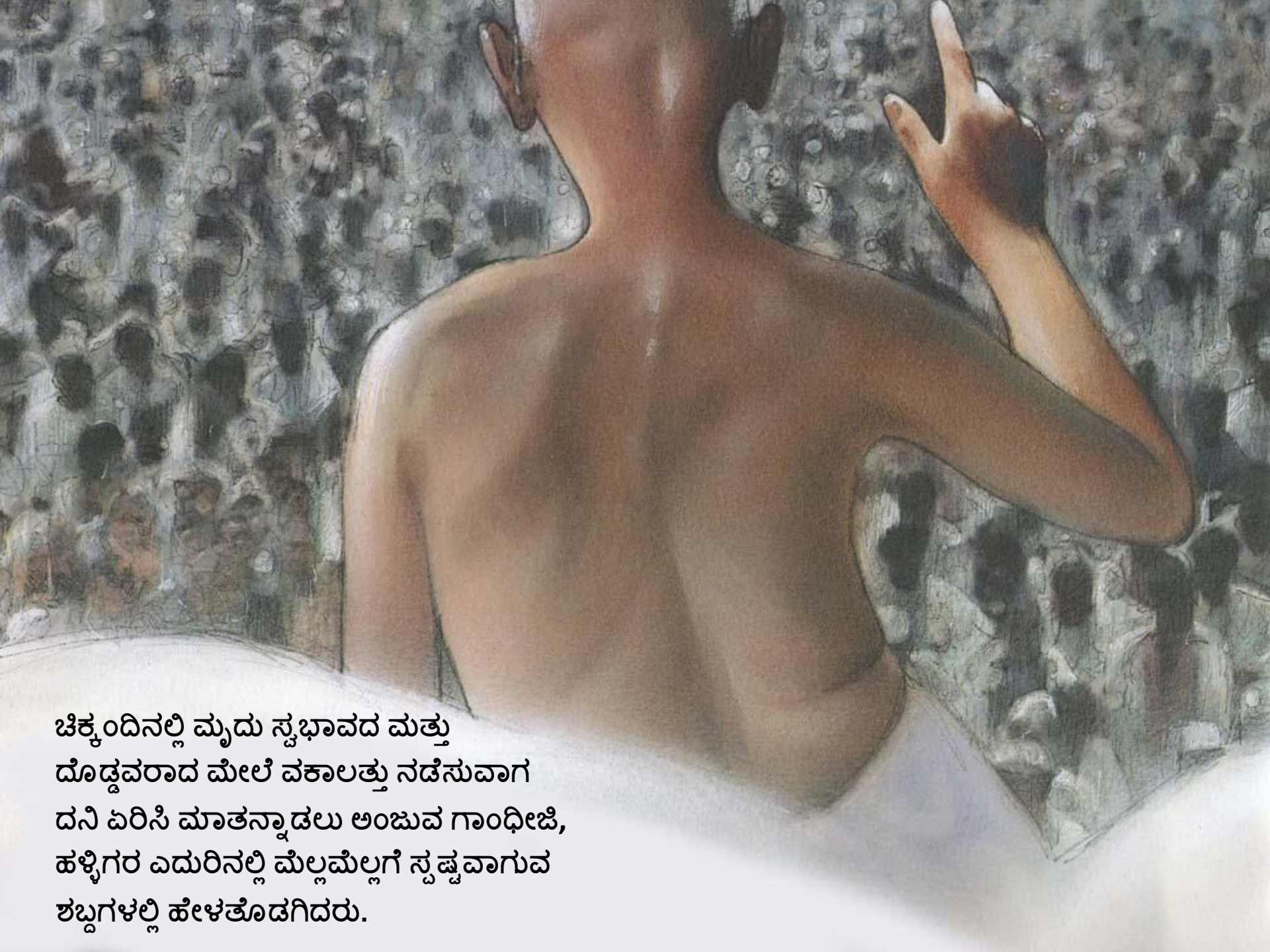






ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಕೋಲನ್ನು ಊರುತ್ತ
ಗಾಂಧೀಜಿ ಯಾತ್ರೆಯ
ಮುಂದಾಳುತನವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರು.
ಯಾತ್ರಿಕರು ಅವರ ಜತೆ ನಡೆಯಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ
ಈ ಭಜನೆ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಅಪಾಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.
ಕಾನೂನನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇದು ಒಂದು
ಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಹೆಜ್ಜೆ.
ರಣಬಿಸಿಲಿನಿಂದಾಗಿ ಮೈತುಂಬ ಬೆವರು
ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.
ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಂಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಮುಂಡಾಸು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ವಾದ್ಯಮೇಳವು
ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು
ಒಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು.





ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತು
ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ವಕಾಲತ್ತು ನಡೆಸುವಾಗ
ದನಿ ಏರಿಸಿ ಮಾತನ್ನಾಡಲು ಅಂಜುವ ಗಾಂಧೀಜಿ,
ಹಳ್ಳಿಗರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವ
ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.



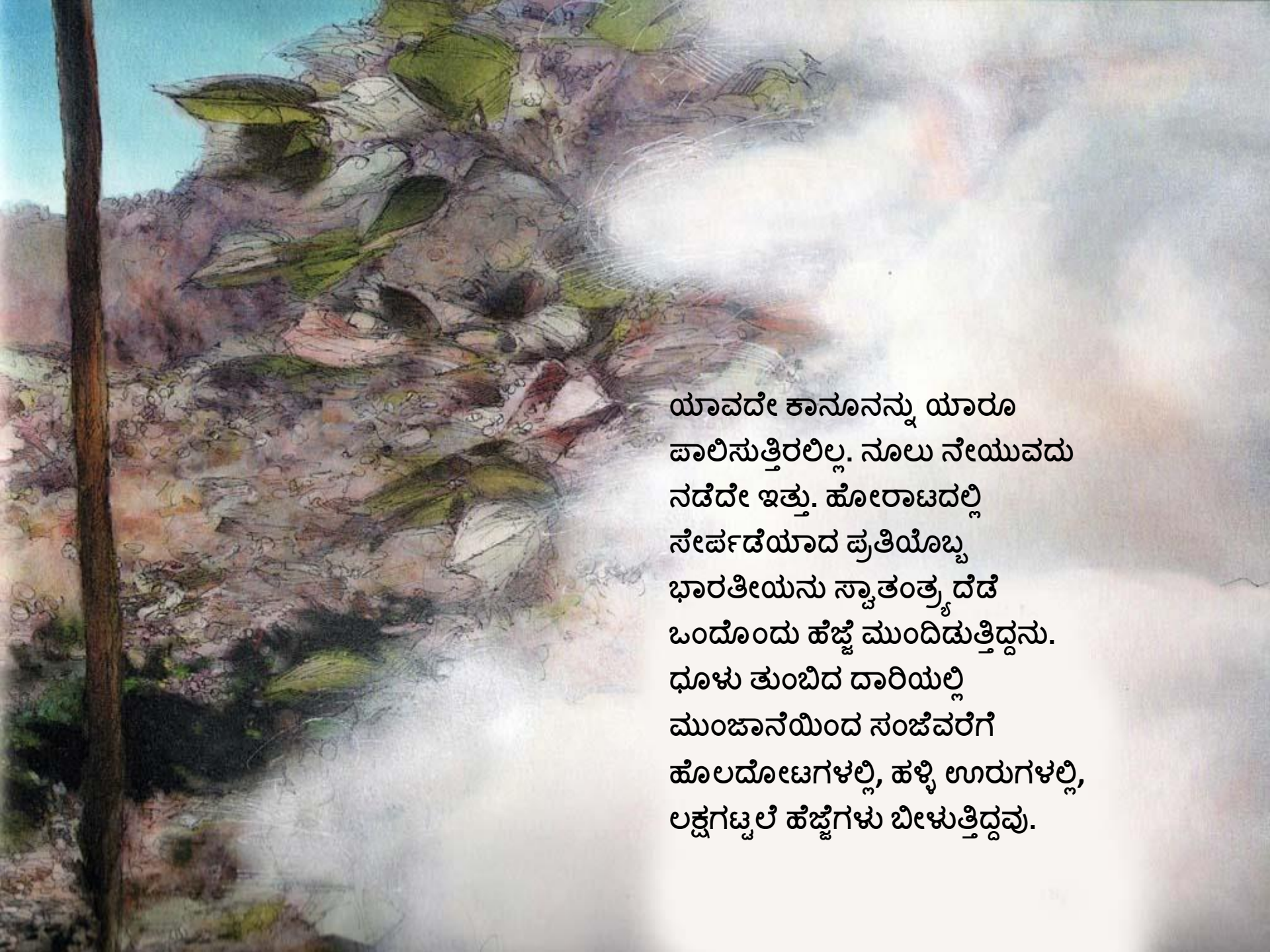
“ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರದಿಂದ
ಉಪ್ಪು ತೆಗೆಯಲು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದು ಬಹು
ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಅದರಂತೆಯೇ ಉಪ್ಪು
ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೇರಿದ್ದು
ಕೂಡ !”

ಗಾಂಧೀಜಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ನೂಲುವ ಚಕ್ರದ
ಮೇಲೆ ನೂಲಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿದ್ದರು.
ಇದರಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ
ನೇಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.
“ನಾವೇ ಉಪ್ಪನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ. ಮತ್ತು
ಮಾರುವ.”

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಜೈಲಿಗೆ
ಹೋಗುವದು ನಿಶ್ಚಿತ.
ಅನ್ಯಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು
ಅಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ .

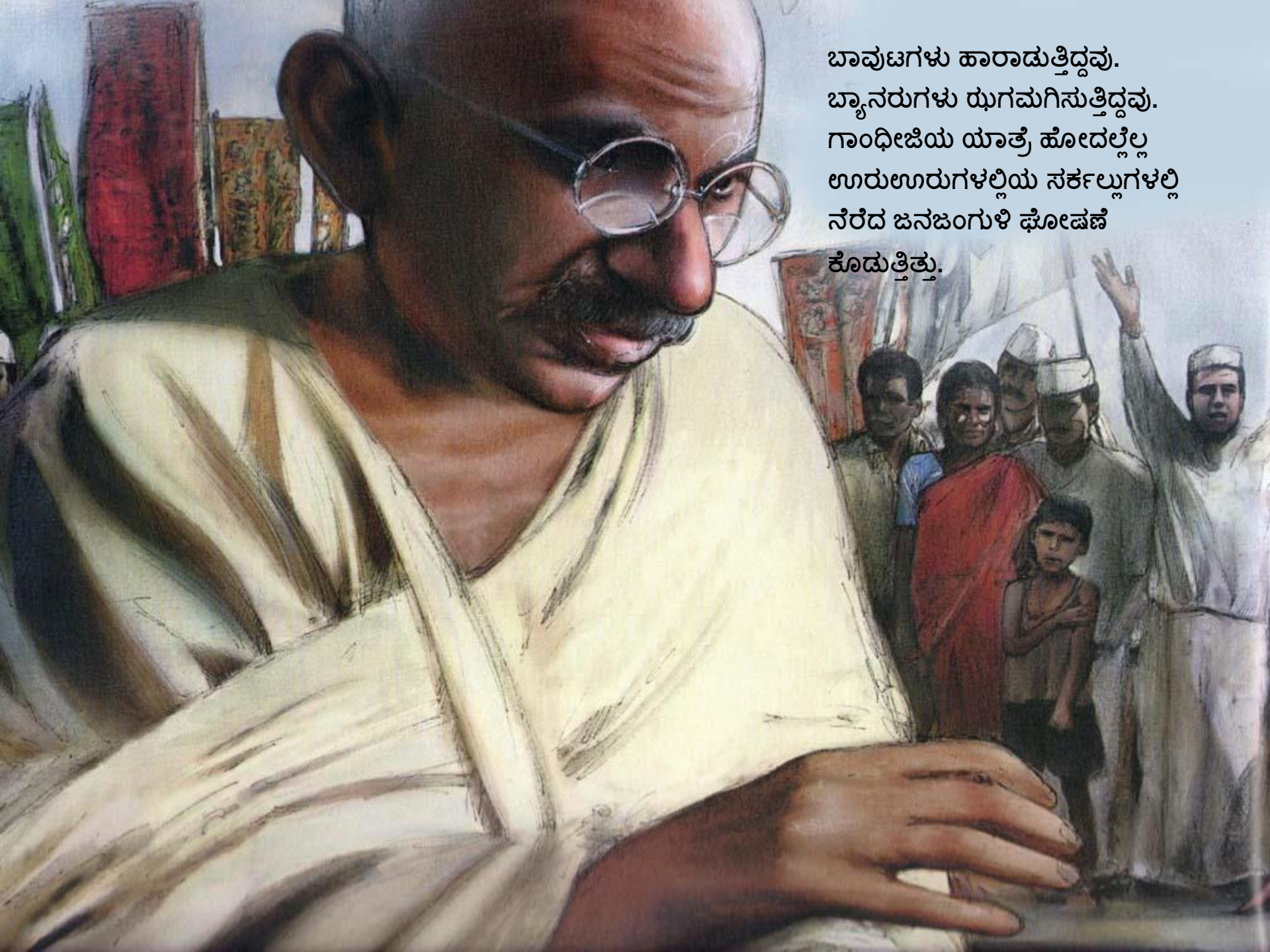




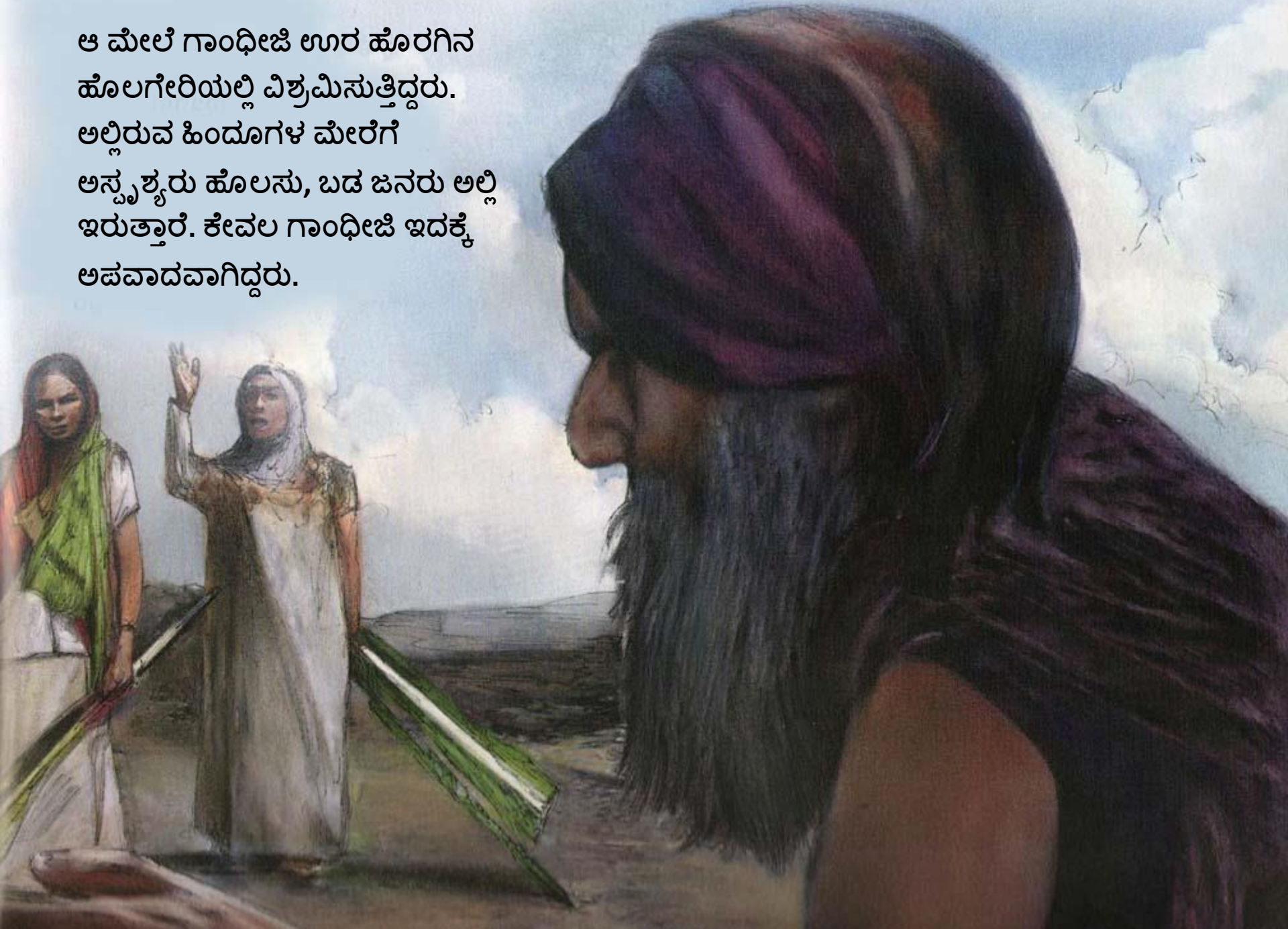


ಯಾವದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾರೂ
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೂಲು ನೇಯುವದು
ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ
ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ
ಭಾರತೀಯನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ
ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಧೂಳು ತುಂಬಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ
ಹೊಲದೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ,
ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು.

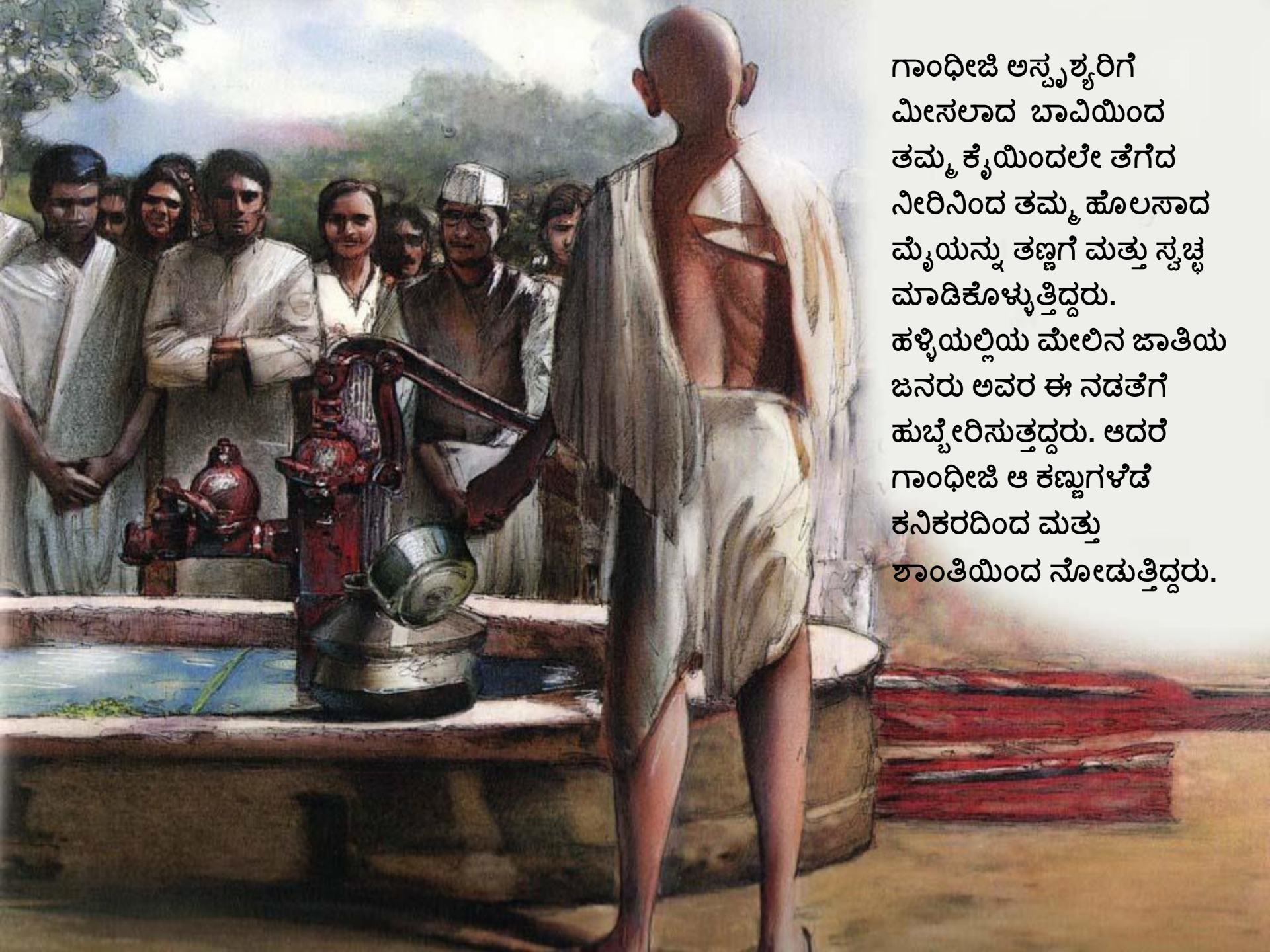
ಬಾವುಟಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.
ಬ್ಯಾನರುಗಳು ಝಗಮಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.
ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಯಾತ್ರೆ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ
ಊರುಊರುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಲ್‍ಗಳಲ್ಲಿ
ನೆರೆದ ಜನಜಂಗುಳಿ ಘೋಷಣೆ
ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.



ಆ ಮೇಲೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಉರ ಹೊರಗಿನ
ಹೊಲಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೇರೆಗೆ
ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಹೊಲಸು, ಬಡ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ
ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಗಾಂಧೀಜಿ ಇದಕ್ಕೆ
ಅಪವಾದವಾಗಿದ್ದರು.





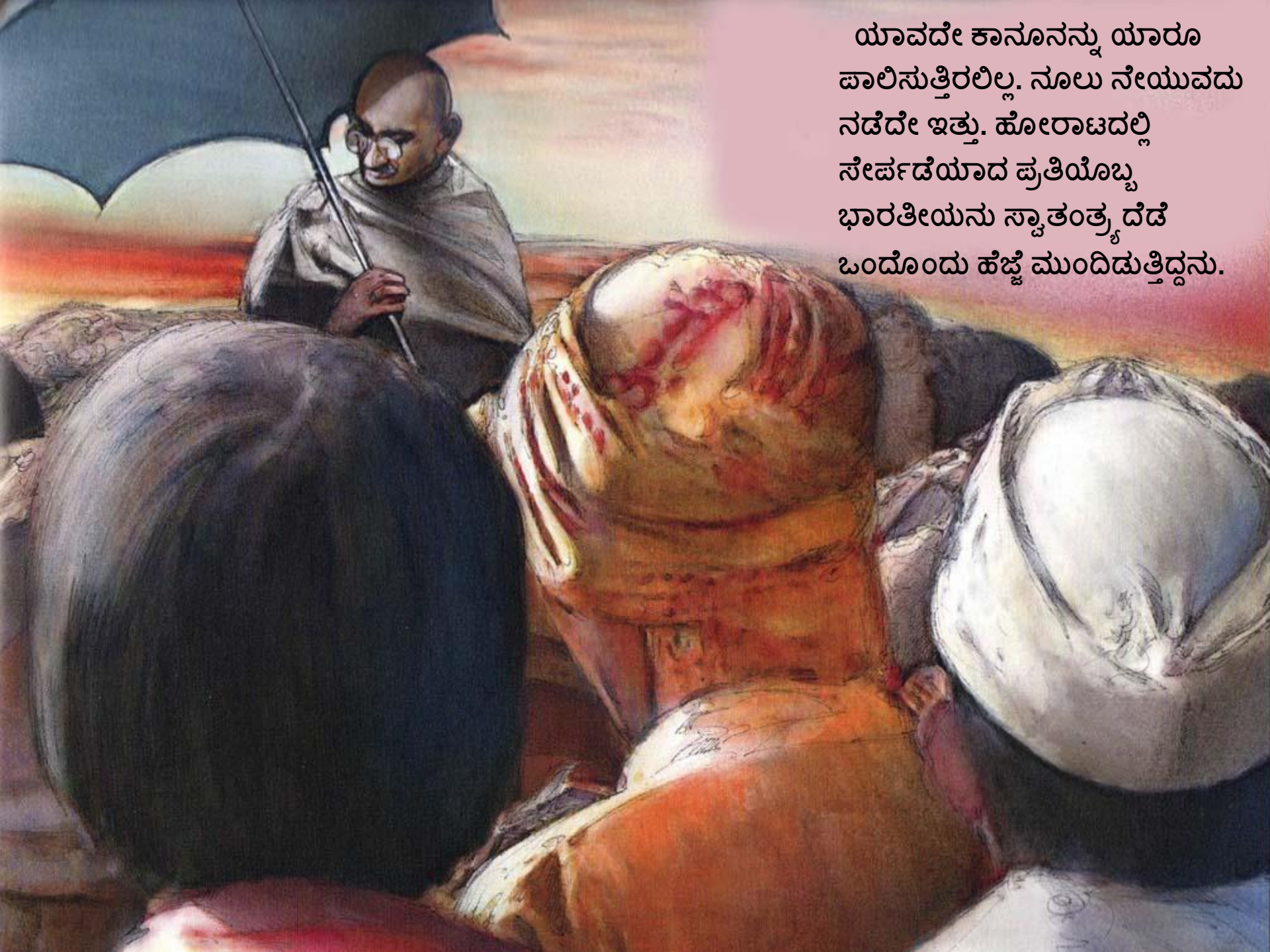


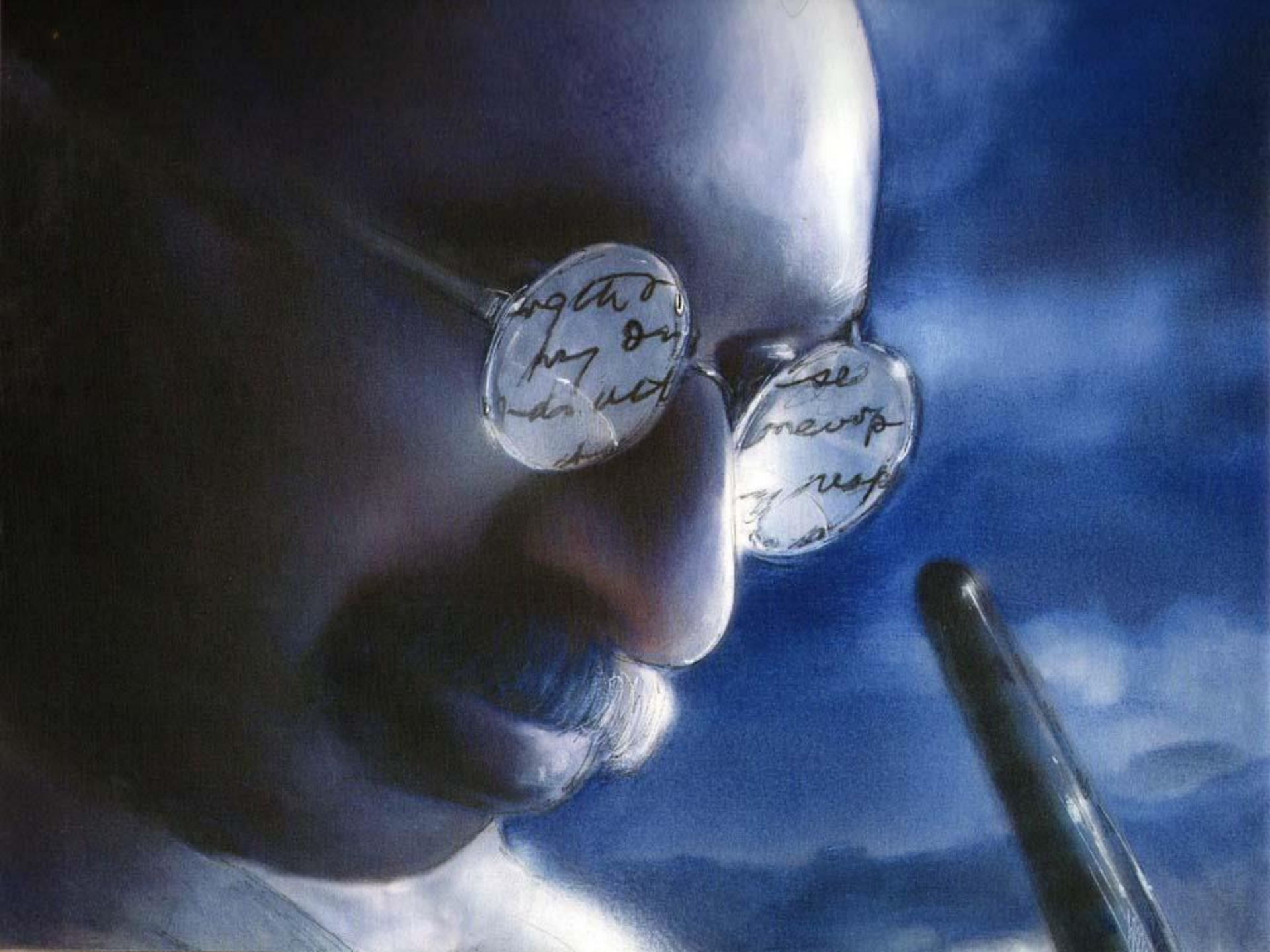
ಗಾಂಧೀಜಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆ
ಮೀಸಲಾದ ಬಾವಿಯಿಂದ
ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೆಗೆದ
ನೀರಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಲಸಾದ
ಮೈಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯ ಮೇಲಿನ ಜಾತಿಯ
ಜನರು ಅವರ ಈ ನಡತೆಗೆ
ಹುಬ್ಬೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಗಾಂಧೀಜಿ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳೆಡೆ
ಕನಿಕರದಿಂದ ಮತ್ತು
ಶಾಂತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಬ್ರಿಟಿಶರು ವರ್ತಿಸಿದಂತೆ ಉಳಿದವರನ್ನು ಕೀಳು ಎಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿಯುವಿರಿ?
ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಹಿಂದೂಗಳು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಮೇಲಿನಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಎಂದು ಕಂಡರೂ ಅವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ
ಇದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕೆ ಬೇಕು.



ಯಾವದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾರೂ
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೂಲು ನೇಯುವದು
ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ
ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ
ಭಾರತೀಯನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ
ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.





ಒಂದು ಜಂಪು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ
ಗಾಂಧೀಜಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಬರೆಯಲು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಮ,
ಕ್ರೈಶ್ಚಿಯನ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಅಣಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವೇ ಸರಿ.
ಎಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.
ನೂಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ
ಬಾಳ್ವೆಗಾಗಿ ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದೇ ಸವನೆ ನಡೆದ ಯಾತ್ರಿಕರು
ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲವರು ಬೇನೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಜಂಗುಳಿ ಕಡಿಮೆ
ಯಾಗತೊಡಗಿತು.

ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳೇ
ಬರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು
ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು.



ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಗಿದ್ದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ
ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮೆರವಣಿಗೆ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅರಬಿ
ಸಮುದ್ರದ ಬಿಳಿ ಉಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರು
ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು.






ಮರುದಿನ ಗಾಂಧೀಜಿ ಸಮುದ್ರದ
ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೊಳ್ಳು
ಉಸುಕಿನ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ
ನಡೆಯುತ್ತ ಹೋದರು.



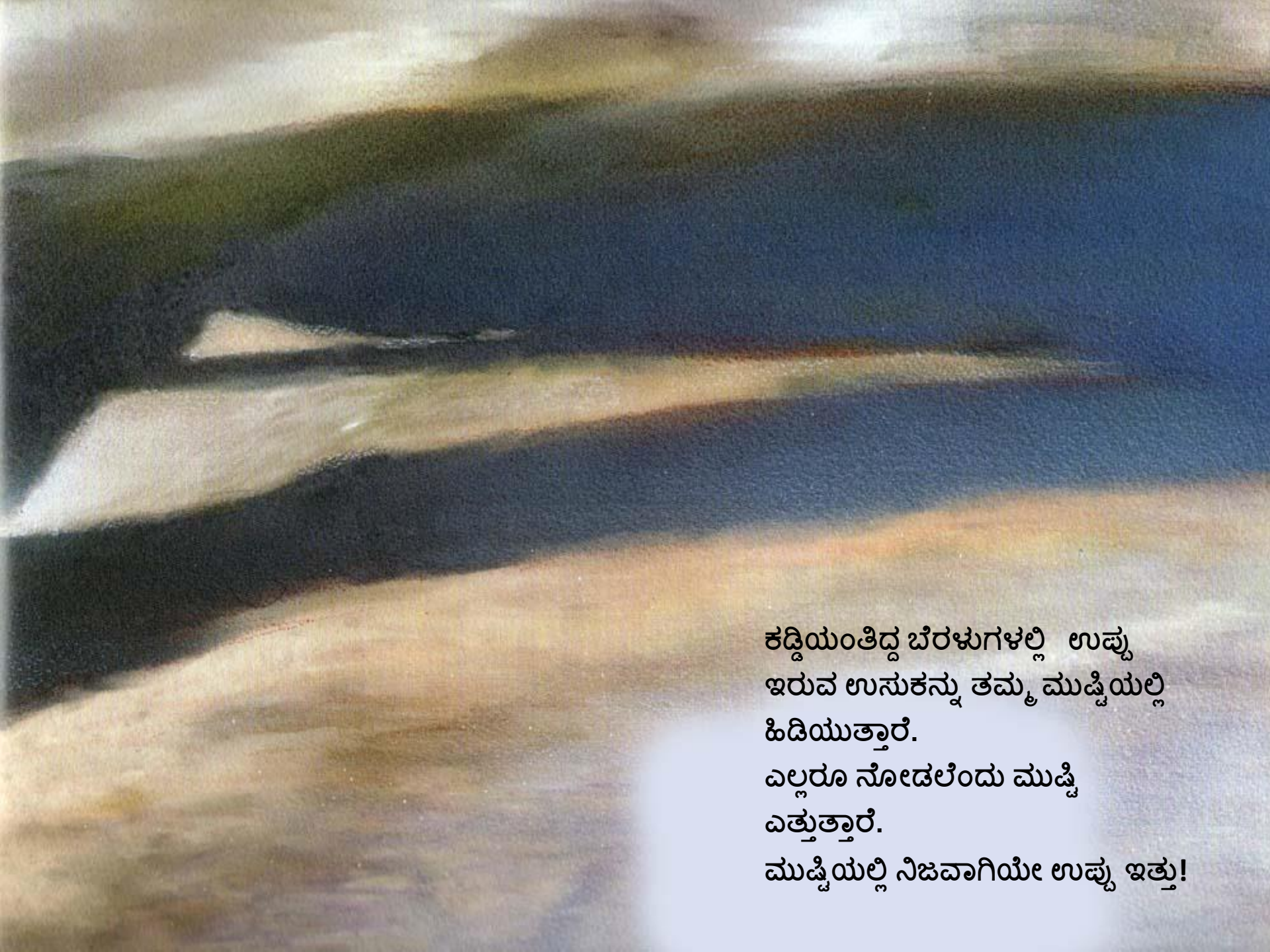




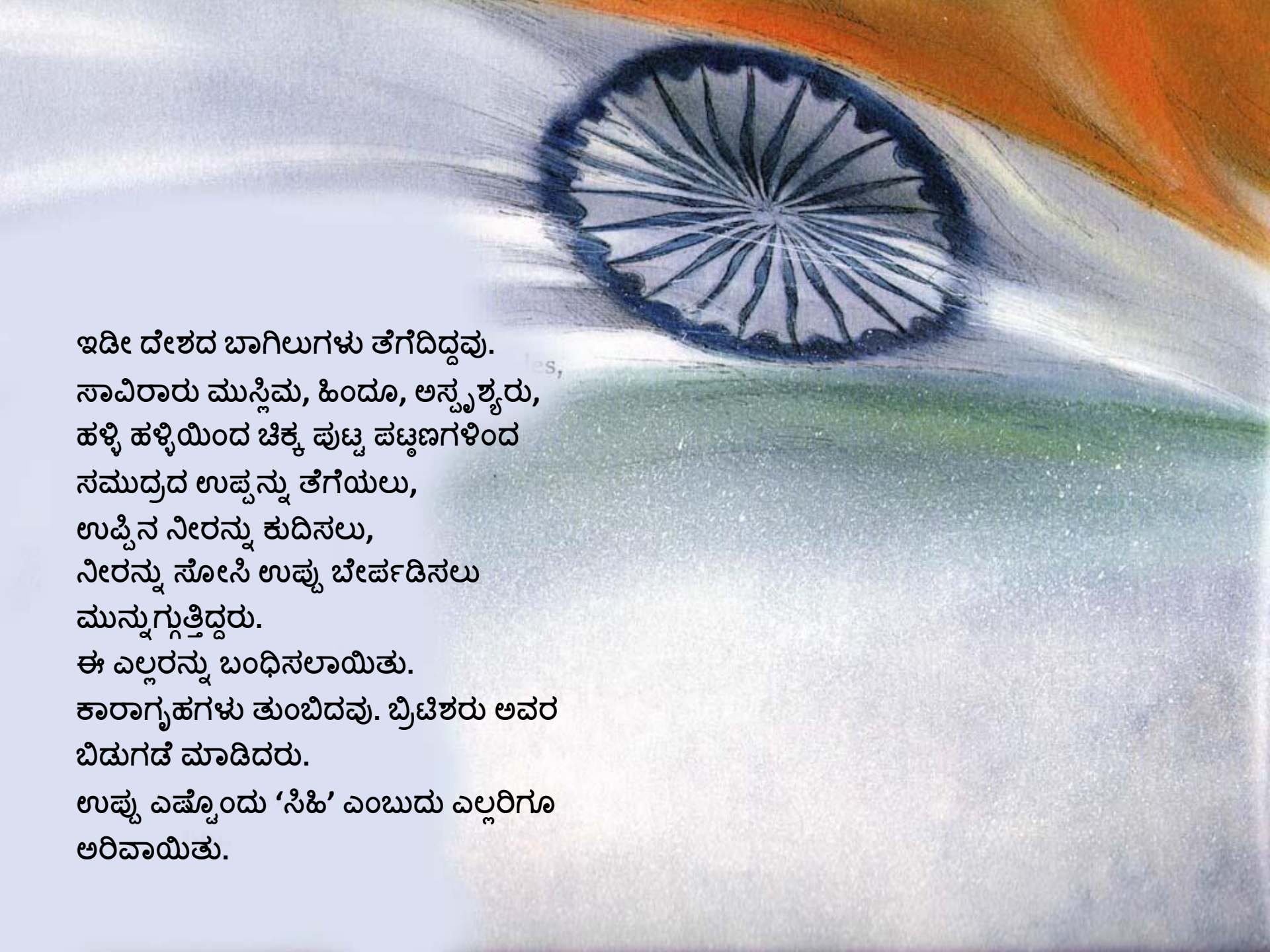


ಯಾತ್ರಿಕರು ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿ ಸಮುದ್ರದಡೆ
ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಬಂದು ಮುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ
ಪಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಪತ್ರಕರ್ತರು
ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಒಂದು ಕೃಷಿ ದೇಹದ ಬಡ ಮನುಷ್ಯ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ
ಹೋರಾಟದ ಮುದಾಳುತನ ವಹಿಸಬಹುದೇ?
ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದೇ?





ಕಡ್ಡಿಯಂತಿದ್ದ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು
ಇರುವ ಉಸುಕನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.
ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಲೆಂದು ಮುಷ್ಟಿ
ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ.
ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಉಪ್ಪು ಇತ್ತು!

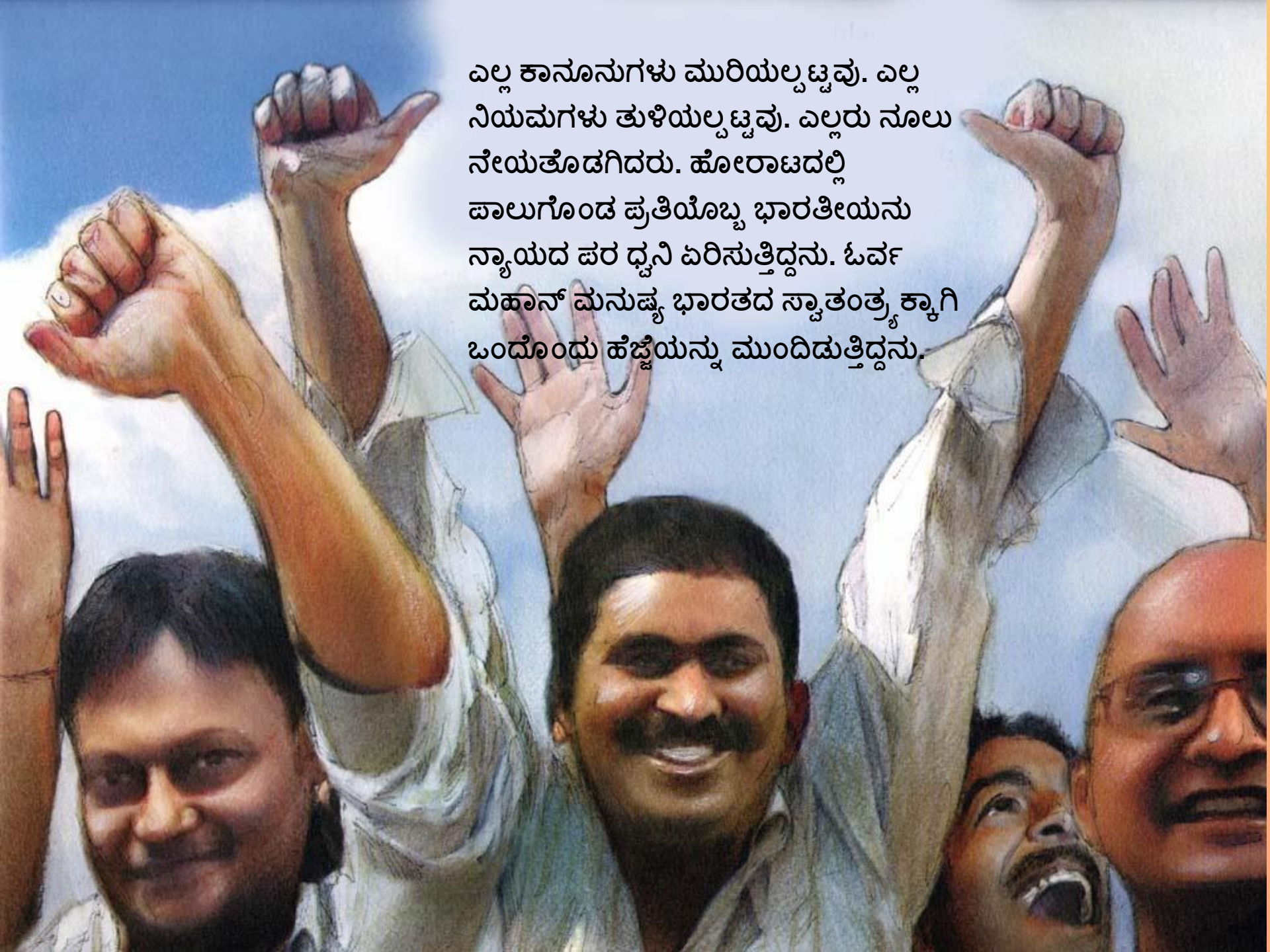


ಇಡೀ ದೇಶದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆಗೆದಿದ್ದವು.
ಸಾವಿರಾರು ಮುಸ್ಲಿಮ, ಹಿಂದೂ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು,
ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ
ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪನ್ನು ತೆಗೆಯಲು,
ಉಪ್ಪಿನ ನೀರನ್ನು ಕುದಿಸಲು,
ನೀರನ್ನು ಸೋಸಿ ಉಪ್ಪು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು
ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು.
ಈ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು.
ಕಾರಾಗೃಹಗಳು ತುಂಬಿದವು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅವರ
ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.
ಉಪ್ಪು ಎಷ್ಟೊಂದು 'ಸಿಹಿ' ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಅರಿವಾಯಿತು.

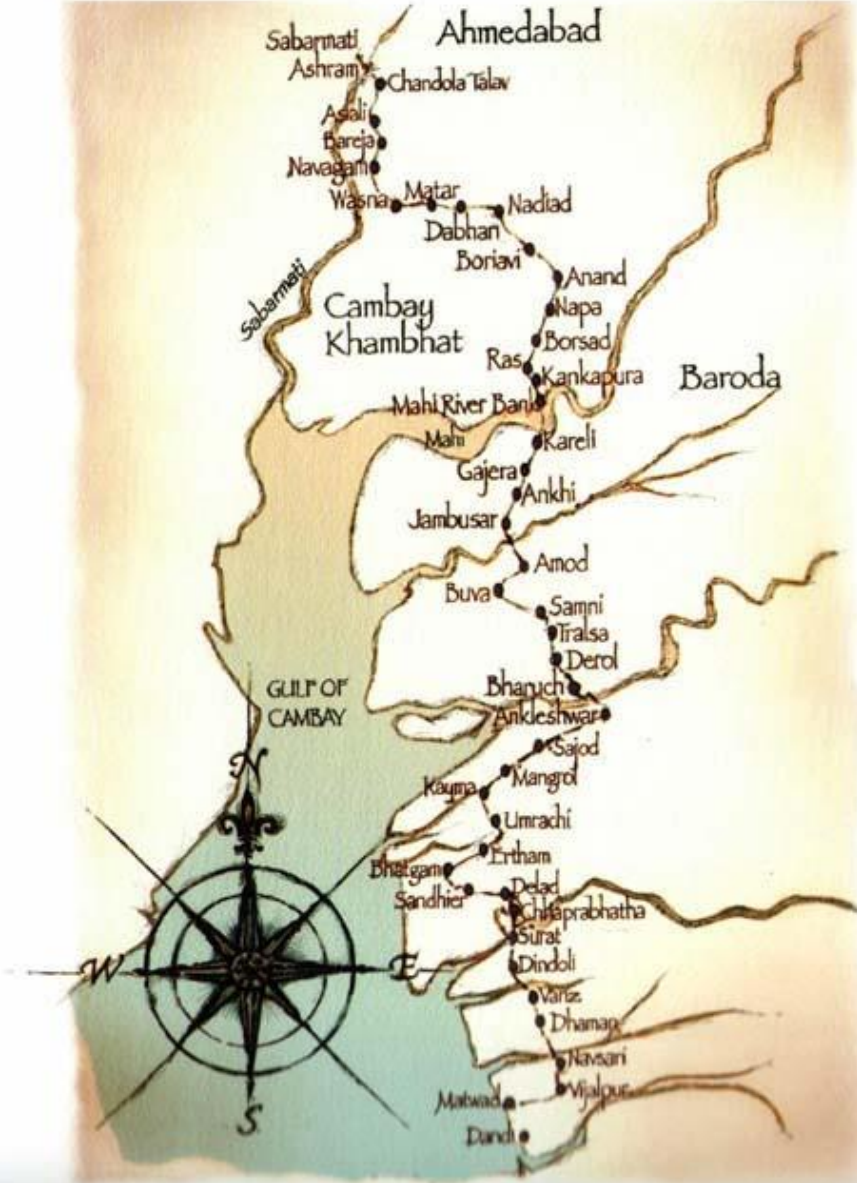




ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳು ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಎಲ್ಲ
ನಿಯಮಗಳು ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಎಲ್ಲರು ನೂಲು
ನೇಯತೊಡಗಿದರು. ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ
ಪಾಲುಗೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನು
ನ್ಯಾಯದ ಪರ ಧ್ವನಿ ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಓರ್ವ
ಮಹಾನ್ ಮನುಷ್ಯ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.



ದಾಂಡಿ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗ



ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಯಾತ್ರಿಕರು ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆ ಮುಟ್ಟಿದ ದಿನ “ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಿಂದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಾರ್ಗವು ನಮ್ಮ ಉದ್ದಿಷ್ಟಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮರುದಿನ 6 ಎಪ್ರಿಲ 1930 ರಂದು ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಉಪ್ಪನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಮಾಡಿದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಸಂದೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಕೂಡ ಅದು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಗಟ್ಟಲೆ ಜನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡರು. ಉಪ್ಪಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುರಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೇಯ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಡತೊಡಗಿದರು. ಅಂತಹ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರತೊಡಗಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಿ ಕೇವಲ ಭಾರತೀಯರ ಆಡಳಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಕಾಲದ ಭಾರತ

ಮುಂದಿನ 17 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಡಿಗರು ಶಾಂತಿಯುತ ಆಂದೋಲನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದರು. ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ದ್ವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಮ ಐಕ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕೆಂದು ಉಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. 1947ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕನಸು ನನಸಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಶರ 200 ವರುಷಗಳ ಆಡಳಿತೆಯಿಂದ ದೇಶ ಮುಕ್ತವಾಯಿತು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಹಿಂಸಕ ಚಳುವಳಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿತು.



ನನ್ನ ಸೋದರ ಪುತ್ರಿ ರಾಚೇಲ್ ಇವಳಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ತಜ್ಞ ರಾಜಮೋಹನ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅಲೈಸ ಬಿ ಮ್ಯಾಕ್ಗಿಂಟಿ

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನು ಪತ್ನಿ ನೋನಿ ಮತ್ತು ಮಗಳು ನೀನಾ ಇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಧಾಮಸ ಗೋಂಧಾಲೆರು



“ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದ
ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ ಈಗಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಇಂತಹ
ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗದೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”
- ರಾಜಮೋಹನ ಗಾಂಧಿ, ಇಲಿನಾಯ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ.

